

ger også, at rådet i forbindelse med afgørelsen har et ansvar for legalitetskontrollen, og rådet skal dermed sikre, at uddannelsen lever op til blandt andet uddannelsesreglerne. Godkendelsen gælder for en periode svarende til akkrediteringsperioden.

Til stk. 2.

Ministeren har fortsat det overordnede ansvar for økonomien, og det forudsættes således, at ministeren inden rådets godkendelse fastlægger uddannelsens taxameterindplacering i henhold til universitetsloven. Taxameterindplaceringen sker på baggrund af en indstilling fra Akkrediteringsrådet. Endvidere skal ministeren på baggrund af en indstilling fra rådet fastlægge specifikke adgangskrav for bacheloruddannelser samt uddannelses titler. Adgangskravene vil, som i dag, blive fastsat i bekendtgørelsesform i henhold til universitetsloven.

Uddannelsernes normering er i universitetsloven fastsat til 180 ECTS-point for bacheloruddannelser og 120 ECTS-point for kandidatuddannelser. Ministeren kan efter universitetsloven dog rent undtagelsesvis fravige denne normering, og det er med lovforslaget tanken, at rådet i sådanne tilfælde indstiller en eventuel anden normering til ministeren. Ministeren kan endvidere fastsætte maksimumrammer for tilgangen til uddannelsesrhe (dimensionering) i henhold til universitetsloven. Det foreslås, at rådet også skal indstille en eventuel dimensionering til ministeren.

Hvis rådet ikke følger universitetets forslag til indstilling, skal rådet i overensstemmelse med almindelige forvaltningsretlige principper høre det pågældende universitet, inden indstillingen afgives til ministeren.

Den nærmere sagsgang for akkreditering og godkendelse fastlægges i bekendtgørelsen, der udstedes i henhold til § 11.

Til stk. 3.

Det foreslås, at videnskabsministeren som den øverste ansvarlige for økonomien og legaliteten på ministerområdet fastholder en mulighed for i visse situationer at stoppe godkendelsen, jf. stk. 1, og dermed finansieringen, af uddannelser. Bestemmelsen finder alene anvendelse i særlige situationer, hvor uddannelsen ikke opfylder lovgivningsmæssige krav, eller oprettelsen af uddannelsen ud fra en samfundsøkonomisk betragtning ikke skønnes hensigtsmæssig. Der tænkes her blandt andet på situationer, hvor en uddannelse ønskes oprettet i et geografisk område, hvor dette af hensyn til lignende uddannelser i området vil kunne være uhensigtsmæssigt. Tilsvarende vil oprettelsen af en uddannelse kunne være uhensigtsmæssig i situationer, hvor en lignende uddannelse allerede ek-

sisterer under en anden minister. I en sådan situation drøftes sagen mellem ministrene, inden der træffes beslutning om uddannelsens godkendelse.

Ministeren vil med bestemmelsen også fortsat have kompetencen til at beslutte, at der ud fra økonomiske betragtninger ikke kan ske godkendelse af uddannelser med høje omkostninger, som kan føre til lovregulerede erhverv, og hvor autorisation gives af en anden minister eller myndighed, fx lægevidenskab (læge), veterinærvidenskab (dyrlæge), odontologi (tandlæge) og klinisk biomekanik (kiropraktor). Beslutningen forudsætter ved disse uddannelser forudgående drøftelser med den relevante minister.

Med forslag til lov om ændring af universitetsloven og lov om forskningsrådgivning m.v. (Konsekvensændringer som følge af oprettelse af Akkrediteringsinstitutionen), som fremsættes parallelt med dette lovforslag, foreslås det at ændre universitetsloven således, at videnskabsministeren ikke længere skal godkende aftaler mellem danske og udenlandske universiteter om gennemførelse af dele af en uddannelse i udlandet (fællesuddannelser). Med denne bestemmelse vil videnskabsministeren dog fortsat have mulighed for at stoppe godkendelse af fællesuddannelser, der ikke lever op til kravene i universitetsloven eller regler udstedt i medfør heraf.

Det pågældende universitet skal have lejlighed til at udtale sig om sagen, inden ministeren træffer afgørelse.

Til stk. 4.

Da akkreditering er en forudsætning for godkendelse efter stk. 1, bortfalder godkendelsen, hvis akkrediteringen trækkes tilbage efter § 7, stk. 2, eller § 9, stk. 4.

Til stk. 5.

Da uddannelsesgodkendelsen er en forudsætning for, at uddannelsen kan modtage tilskud efter universitetsloven, foreslås det, at rådet straks skal indberette godkendelse til videnskabsministeren.

Til § 11

Det foreslås, at videnskabsministeren fastlægger de kriterier, som skal danne grundlag for Akkrediteringsrådets vurdering af en uddannelses kvalitet og relevans. Kriterierne udarbejdes i dialog med relevante parter, herunder universiteter, organisationer på arbejdsmarkedet og studenterorganisationer.

Kriterierne for kvalitet vil fx omhandle forskningsbasering (antal forskere pr. studerende, publicering, citationer, antal forskere, der underviser m.v.), uddannelsens struktur og tilrettelæggelse, intern kvalitets-